

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXII (56) • ŠTEV. (Nº) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 4 de septiembre - 4. septembra 2003

MARIJA VNEBOVZETA IN POLITIKA

DRAGO K. OCVIRK

Osebnost avgusta je nedvomno Marija Vnebovzeta. Najprej zato, ker k njej poromajo tisoči v zahvalo in priprošnje, z veseljem in bolečino v srcu. Vse to postavijo pred njeno milostno podobo širom po Sloveniji. Prejšnje stoletje je namreč mnoge izučilo, da ne polagajo več upov v revolucije in reforme, pa tudi politike in politikov ne absolutizirajo več. Življenje, osebno in družbeno, je preveč pestro in skrivnostno, da bi ga mogli stlačiti v ideologijo in bi mu bili kos že politiki. Na veliki šmaren verni pokažejo to zavest in jo skupaj utrjujejo pred Marijo. Zato tako polne cerkve na ta praznik.

Tega dne je Marija tudi medijska zvezda. Kar smo svobodni, je praznik vnebovzeta dela prost dan in mediji poročajo o dogodkih, povezanih z njim. Nedvomno velik napredek v informiranju v primerjavi s totalitarnimi časi, ne glede na to, kako pristranska zna biti ta informacija, oz. kakšno zastrašujoče neznanje iz krščanskih reči pokažejo nekateri novinarji brez sleherne zadrege. Največkrat res nedolžno, nezavedajoč se svojega neznanja. Nekaj koristi od medijske pozornosti, ki jo je deležna Marija, hočejo zase tudi vse vrste čudaki in faliranci. Tako je v Kopru nek mestni svetnik za svojo medijsko promocijo na sam praznik pred slovesnostjo v stolnici preprečil pesem zvonov, nato pa še župnika obtožil fizičnega napada. Skoraj ne dvomim, da bo ta človek zaradi tega uspel v politiki in bo še poslanec, saj je enak podvig uspel že nekemu drugemu cerkvenemu tatu. In ker brez njega levica ne bi bila že deset let na oblasti, si nesposobneži mislijo, da je škodovanje Cerkvam zaželeno in bližnjica za politično promocijo. Enakih misli so obskurneži, ki se razglašajo za umetnike, a to ve le ministrstvo za kulturo, ki jih ima na plačilni listi. Za preboj iz anonimnosti je dovolj, da porineš Mariji v naročje podgano ali zažgeš križ, pod katerim je Sočutna spremljala umirajočega sina, in že veljaš za nenadkriljivega umetnika s talentom in inspiracijo, ki ju ni zmogel niti Michelangelo. Intelektualci, ki se lakajsko udingajo oblastem in ves čas totalitarizma niso enkrat protestirali proti splošnemu kršenju vseh pravic, zaženejo ob takšnih priložnostih vik in krik v bran pravici do svobodnega izražanja, ki da ga Cerkev zatira. V resnici pa le pritiskajo na izvršno oblast, naj sodno prepreči njeno delo, t. j. izvajanje zakonov. To pa je bolj podobno totalitarnosti kakor svobodomiselnosti!

Ker pa takšno početje krši vrsto zakonov, pospešuje nasilje in povzroča nestrpnost, zastruplja že tako nezdravo družbeno ozračje, državljani pričakujejo od svoje države, da bo zaščitila pravni red. Če ti policist reče, da ni Marija, ko ga na avtocesti prosiš, naj ti spregleda kilometer ali dva in bi bil v normalni, potem si lahko le ogorčen, ko slišiš, da ta ista ustanova ob koprskem incidentu najprej sploh ni mislila podati ovadb. Kot v totalitarnih časih: če se pljuva po Mariji in ovira cerkvene dejavnosti, zasmehuje vera in zatirajo verni, se policija obnaša kot Marija - razumevajoče in milostno. A ker policija ni Marija, naj ravna skladno s svojimi dolžnostmi, isto velja za državo, če naj bo vsaj malo pravna! Če pogledamo, kaj je bilo doslej doseženo v zvezi z dosedanjimi napadi na verske simbole in svetinje, potem upravičeno podvomimo tako v politično voljo kakor v voljo sodnih oblasti, da zagotovijo katoličanom tisto pravno varnost, ki jo narekujejo zakonodaja in civilizacija.

V takšnem družbenem ozračju je razumljivo, da nadškof dr. Rode izkoristi priložnost in na vnebovzetje spregovori ne le o njegovem duhovnem pomenu, ampak tudi o naših razmerah. Po njegovih besedah pridejo do besede tisti, ki jim je nimajo, je glas tistih, ki so brez glasu, in zahteva pravice, ki jim gredo kot ljudem in kot vernim. To je še kako uglaseno s vsebino praznika, saj gre za prevajanje Marijine hvalnice v naše razmere: „Moja duša povečuje Gospoda ... Moč je pokazal s svojo roko, razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca. Mogočne je vrgel s prestolov in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne.“ Te Marijine besede so tako odločne, da jih njeni častilci zlahka preslišijo, drugi pa v njih vidijo nedopustno mešanje v politiko.

(okrajšano)

Slovenija bo pretehtala podporo Hrvaški

Zadnje izjave hrvaškega zunanjega ministra Tonina Picule so za Slovenijo nesprejemljive in bi lahko povzročile resno poslabšanje odnosov med državama, je v izjavi za javnost 1. septembra dejal zunanji minister Dimitrij Rupel. Slovenija je zaradi omenjenih izjav, ki jih je Rupel označil kot neresnične in nedobronamerne, na posvetovanje v Ljubljano do nadaljnjega poklicala slovenskega veleposlanika v Zagrebu Petra Bekeša.

„Slovenija je vseskozi podpirala evroatlantsko usmeritev Hrvaške, vendar je zdaj nastopil položaj, ko bomo morali pretehtati smiselnost takšne politike,“ je še dejal minister, ki ni želel odgovarjati na novinarska vprašanja.

Rupel je poudaril, da si je Slovenija vedno želela dobrososedskega sodelovanja s Hrvaško, jo podpirala pri njenem približevanju evroatlantskim integracijam in ji celo predlagala strateško partnerstvo. Tudi v zvezi z nameri Hrvaške, da razglasi izključno ekonomsko cono (EEZ), si je prizadevala izogniti se medijskimi obračunavanjem in zadevo depolitizirati, je dejal minister.

Posamezne izjave ministra Picule, denimo tista o skladnosti EEZ z zahtevami Evropske komisije, so preprosto neresnične, je dejal Rupel. Minister je sicer izrazil upanje, da gre pri izjavi ministra Picule, da ima Hrvaška pravico, da razglasi EEZ ali vsaj zaščiteno ribiško cono ali ekološki pas, za „poskus relativizacije“ prvotne namere glede EEZ.

Slovenija se pridružuje tistim, ki želijo zavarovati Jadransko morje, vendar pa je iz izjav hrvaških politikov moč sklepati, da hrvaška namera ni povezana s problemi ekologije, temveč gre za „najnovejši poskus razveljavitve“ sporazuma o meji, za katerega sta se leta 2001 dogovorila tedanja premiera Janez Drnovšek in Ivica Račan, za poskus „škodovanja gospodarskim in političnim interesom Slovenije in za ustvarjanje zapletenih odnosov ob meji med razširjeno EU in Hrvaško“, je dejal Rupel.

Slovenski zunanji minister priznava, da omenjeni sporazum o meji res ni dokončno uveljavljen, vendar pa je izjava hrvaškega ministra, da sporazum ne proizvaja nikakršnih pravnih učinkov, „neutemeljena in ne kaže na dobronamernost“. Minister je spomnil, da Hrvaška ni ratificirala niti ribolovnega sporazuma iz leta 1995 niti sporazuma o nasledstvu nekdanje SFRJ iz leta 2001, kar kaže, da gre za ponavljajoče se dogodke, ki kažejo na „neverodostojnost“ hrvaške zunanje politike.

Najbolj moralno sporna je po Ruplovih besedah izjava Picule, v kateri ta trdi, da Hrvaška Sloveniji ne priznava stika z odprtim morjem. „Slovenija je takšen stik imela v preteklosti, to pravico je vselej uveljavljala in se ji ni nikoli odpovedala,“ je poudaril Rupel. Če bi se Hrvaška odpovedala sporazumu Drnovšek-Račan, bi se odpovedala temelju, iz katerega je mogoče izvajati priznavanje kakršnihkoli pravic v zvezi z mejo na morju, je prepričan vodja slovenske diplomacije, ki opozarja, da omenjeni sporazum „predstavlja mini-

malni standard glede morske meje“.

„Status Slovenije kot enakopravne obalne države in njen dostop do mednarodnih voda ni stvar hrvaškega priznanja,“ je opozoril slovenski zunanji minister in dodal, da Slovenija odklanja razmišljanja, ki pravice Hrvaške jemlje kot apriorne pravice, v imenu katerih bi bilo mogoče omejevati pravice drugih naslednic nekdanje SFRJ.

Slovenija je, včasih tudi sama in brez zunanje spodbude, podpirala evroatlantsko usmeritev Hrvaške, zdi pa se, da bo treba smiselnost takšne politike zdaj pretehtati, je menil zunanji minister.

Slovenija je z vključitvijo v EZ in NATO svoj mednarodni položaj utrdila in prehitela vse države, nastale na območju nekdanje Jugoslavije, želi pa takšen svoj položaj uporabljati za podporo drugim državam z območja, je dejal Rupel. Dodal pa je, da Slovenija od teh držav, tudi od Hrvaške, pričakuje, da bodo ravnale v skladu s standardi evroatlantskih integracij, predvsem pa v duhu obmejnega prijateljstva in sodelovanja.

Tudi SLS, NSi in SNS se strinjajo z odzivom Slovenije na izjavo hrvaškega zunanjega ministra Tonina Picule, da Hrvaška Sloveniji ne priznava pravice do stika z odprtim morjem, vendar je bila po mnenju NSi in SNS odločitev zunanjega ministrstva, da do nadaljnjega na posvetovanje pokliče slovenskega veleposlanika v Zagrebu Petra Bekeša, sprejeta prepozno.

EVROPA NE PODPIRA HRVAŠKE

Slovensko zunanje ministrstvo je danes na pogovor poklicalo odpravniško poslovo na italijanskem veleposlanstvu v Ljubljani Adriano Apollonio in uradno prosilo za pojasnilo v zvezi z navedbami medijev o vsebini srečanja predsednika hrvaškega sabora Tomčića z italijanskim veleposlanikom v Zagrebu Grafinijem. Apollonijeva je zagotovila, da bo Italija spoštovala interese Slovenije ter jo bo vključila v kakršnekoli dogovore s Hrvaško glede vzpostavitve izključne ekonomske cone (EEZ) na Jadranu. Povedala je še, da bodo vsi dogovori potekali v okviru Evropske zveze.

Evropski komisar za kmetijstvo in ribištvo Franz Fischler je v pismu, ki ga je poslal zunanjemu ministru Dimitriju Ruplu posredoval stališče Evropske komisije do morebitne razglasitve EEZ v Jadranskem morju, za katerega sta ga ministra pisno zaprosila.

Fischler je v pismu poudaril, da je Evropska komisija v okviru reforme skupne ribiške politike oblikovala akcijski načrt za ohranitev in trajnostno izkoriščanje ribiških virov v Sredo-

zemlju, pri čemer se eden izmed ukrepov omenjenega načrta nanaša tudi na usklajen pristop glede jurisdikcije nad vodami.

Evropska komisija izključuje razpravo o konceptu izključnih ekonomskih con, saj le ta v veliki meri presega področje izvajanja skupne ribiške politike, je v pismu poudaril Fischler.

Svet je podprl organizacijo konference o ribištvi v Sredozemlju, ki bo v organizaciji italijanskega predsedstva EU in Evropske komisije potekala 25. in 26. novembra v Benetkah. Priprave na konferenco jasno kažejo, da EU izključuje kakršenkoli enostranski ukrep na tem področju.

Smo v razmerah, ki bi jim lahko rekel govor sile. Ozračje je polno močne retorike, govori se o pravicah, interesih... manjka pa politične volje, je zadnje ohladitev odnosov med Hrvaško in Slovenijo za Vjesnik komentiral Alojz Peterle, nekdanji slovenski premier, zunanji minister, poslanec opozicije in neuradni kandidat za predsednika Evropskega parlamenta.

Meni še, da bi se temu lahko izognili, če bi ločili, kaj nas povezuje. Sicer pa ga ne zanima, česa nočemo, temveč, kaj hočemo. Če se želimo tako eni kot drugi v Evropi profilirati, moramo dokazati, da smo sposobni živeti v dobri in kakovostni sosesčini. Njegovo geslo je kakovostno sosedstvo, ki spoštuje interes partnerjev, skupne ali identične interese.

Glede vstopa Hrvaške v EZ Peterle opozarja, da bo pri tem ključna implementacija evropskih meril. Ne zadostuje le izražanje dobrih želja in sprejemanje zakonov, država mora delovati po evropskih standardih. Interes Hrvaške je, da je Slovenija njena partnerica, oz. prijateljica. Sosedje smo in sosedje bomo ostali. Najti moramo „modus vivendi“, ki ne bo izhajal iz preteklosti, temveč iz našega strateškega interesa, ki mora biti proevropski, je opozoril Peterle.

Slovensko-hrvaško versko srečanje

V Mariji Bistrici na Hrvaškem je nedeljo potekalo prvo uradno množično srečanje slovenskih in hrvaških katoličanov, ki so skupaj s svojimi škofi prosili Boga in Devico Marijo za blagoslov pri prihodnjem sodelovanju v okviru Evropske zveze. Srečanje, ki se ga je udeležilo od 8 do 10 tisoč vernikov, je imelo velik pomen na teološki, simbolni, politični in sosedski ravni. Dvojezično mašno bogoslužje sta na prizorišču cerkve na

Nad. na 6. str.

GLEJ...

NADŠKOF RODE KRITIČNO PO TV	2	OBISK V ROSARIU	3
PEVSKO GLASBENI FESTIVAL	3	OBISKI V SAN MARTINU	3
		VTISI IZ SLOVENIJE	4

SLOVENC V ARGENTINI

„Majolka bodi pozdravljena Na mizo nam postavljena!“

Že 34 let se zbiramo ob prijetnih glasbenih večerih. Veliko mladih in ne tako mladih se je zbralo 16. avgusta v pričakovanju, kakšna naj bi bila "NAGRADA MAJOLKA", najpomembnejše svetovno tekmovanje v petju in instrumentalni glasbi.

Prisrčno sta nas pozdravila napovedovalca Aleksandra Omahna in Bine Magister. Po kratkem uvodu in razlagi bistva srečanja smo slišali zgodbo o majolki, katero si je zamislil in napisal Dani Kocmur. Popeljal nas je v 17. stoletje, v katerem je živel Vinko-Cina ki je dognal zgodovinsko resnico zgodbe o majolki. Majolka je bila lepa, vitka deklica. Nenadoma se ji je „zmešalo“ in je pobegnila v hosto. Po nekaj mesecih je pobijala ljudi. Največja nevarnost je pretila gostilnam in muzikantom. Končno so prebivalci sklenili, da Majolki nastavijo past. Gromozanska strela je tresčila v Majolko, postala je glinasta posoda z ročajem. Vanjo domačini vlivajo močno vino, da zver ne more priti do sapa in ne more iz svoje glinaste ječe.

V prvi temi so bili izbrani Štirje fantje špilajo, katerim se je to pot pridružil še Kristjan Janežič na harmoniki.

Ko je žirija nagradila operno petje, je majolko prejel Luka Somoza Osterc. Spremljala ga je na klavirju prof. Maria del Carmen Giguez.

V tretji temi se je nagradilo zborovsko petje. Sprejela je nagrado zborovodkinja prof. Marjana Jelenc za zbor Zarja mladosti, ki je kljuboval težkemu repertoarju. Spremljala sta ga na klavirju Anka Savelli Gaser in na bobnu Tomaž Klemenčič.

Prijatelji so tudi bili nagrajeni. Janez,

Marko in Maksi so prejeli nagradno majolko. Poklonili so pesem Mariji, posebno zato, ker je bilo v tem času praznovanje v cerkvi Marije Kraljice.

Brata Podržaj sta odnesla dve majolki, kateri sta tudi pošteno zaslužila. Saši na klavirju, Toni pa s kitaro.

Otroški pevski zbor Zarja mladosti

Kot vsako leto nas je tudi Mešani pevski zbor San Justo razveselil z narodno in sodobno skladbo. Nagrado je prejela zborovodkinja prof. Andrejka Selan Vombergar.

Najlepše kratice so bile izbrane E.Q.E. Fantje iz slovenske vasi so se letos kar lepo pripravili, pridno se naučili in dobro so se odzvali v prijetnem večeru.

Ob začetku drugega dela je žirija prisodila majolko orglarki naših časov, to je bila Tatjana Gričar.

Brata Sušnik sta izbrala tango. Nagrada sta bila pod terno melodična glasba. Popeljala sta nas v Caminito, za mizo v baru pred zadnjo skodelico kave.

„Drugi petje je zanič, če zapejo moj fantič“. Pod terno najboljšega kvarteta letošnjega leta so bili izbrani Vocal Cuatro. Ti so Andrej Grilj, Martin Selan ter Aleks in Dani Cestnik. Vodja skupine je prof. Andrejka Selan Vombergar.

Tudi blues glasba nas je spremljala: Luka Hrovat s skupino je dobil majolko. Skupino sestavljajo Martin Rhan, Ale Pavese in David Guidan.

Pravi fenomen večera je bila Magdalena Jerman; omehčala je srca vseh navzočih. Sodelovali so sestra Veronika Jerman, Andrejka Puntar in s kitaro bratranec Marjan Godec.

Pod geslom „bratje in bratranci naj bodo združeni“ so se predstavili Pablo Aleš, Sandi in Andrej Žnidar. Zadnjo pesem so poklonili prijatelju Ivanu.

Z majolko so bili nagrajeni tudi Tonči Pavlič za sceno in Lučka Oblak za razstavo. Razstavljali so: Irena Žužek, Veronika Šparhakec Avguštin, Marta Krajnik, Andrea Quadri Brula, Karla Skvarča, Damijan Garcia, Janez Juvančič, Tonči Pavlič, Klavdija Nose, Rozka Snoj, Adrijana Oblak, Erika Ribnikar, Romina Hren, Sebastjan Žgajnar, Aldana Havelka, Marko Vombergar, Lučka Oblak, Cecilija Grbec, Erika Indihar, Damijan Rozina, Jure Cestnik.

Na letošnjem večeru so bili odkriti novi talenti, tako pri petju kakor pri instrumentih. Veseli smo jih in upamo, da se bomo še dolgo zbirali. Nasvidenje na prihodnjem pevskem glasbenem festivalu!

„Če Bog da, spet veseli še večkrat bomo peli!“

Nanku

Napovedovalca inž. Albin Magister in Aleksandra Omahna

Kvartet Vocal cuatro

Folkorna skupina Pristava na obisku v Rosariu

Na povabilo slovenskih rojakov iz Rosaria smo se člani folklorne skupine Pristava udeležili praznovanja 73. obletnice ustanovitve Slovenskega društva Triglav, ki se je odvijalo v nedeljo 27. julija.

V ta namen smo potovali že dan prej in smo uporabili priložnost, da smo spoznali razne znamenitosti tega drugega največjega mesta v Argentini. Čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno, smo si vseeno lahko ogledali veličasten spomenik zastavi, katedralo ter razne parke in promenade.

V soboto zvečer smo imeli v slovenskem domu prvo srečanje s tamkajšnje folklorne skupine Vesel slovenski duh. Ta skupina je celo popoldne in zvečer imela intenzivno „kliniko“ slovenskih folklornih plesov, pod večšo roko našega profesorja Hektorja Aricója. Za konec tečaja pa so utrjeni plesalci še z nami zaplesali, kar so se novega naučili. Potem pa smo sedli za mizo k okusnemu asadu, čigar vonj smo že okušali med plesom.

Naslednji dan smo se udeležili visoke obletnice tega društva. Slovenski potomci in njihovi prijatelji so kar napolnili veliko dvorano. Navzoč je bil tudi Carlos Bizai iz Paraná, Entre Ríos, avtor knjige o prvih slovenskih izseljencih v Argentini.

Predsednik društva Marjan Jeriha se nam je zahvalil za prisotnost in sodelovanje ter nam opisal zgodovino tega društva.

Ustanovljeno je bilo leta 1930 kot Slovensko delavsko društvo Triglav, po letu 1945 je postalo jugoslovansko. Po osamosvojitvi Slovenije pa so slovenski

potomci želeli, da bi ponovno postalo slovensko, kar so dosegli leta 1995.

Zato so letos obhajali dva praznika obenem: 73. obletnico ustanovitve in 8. obletnico ponovne ustanovitve.

Na sporedu je bilo slovensko kosilo z zeljem, kranjskimi klobasami, svinjskimi rebričami ter vsem, kar še zraven spada. Med kosilom pa so se vrstili nastopi folklornih skupin. Domači so zaplesali štajerske in prekmurske pleske, mlajša skupina Mavrica pa je zaplesala venček belokranjskih kolov.

Pristavčani pa smo predstavili splet gorenjskih in ljubljanskih plesov ter prekmurske svatbene pleske.

Med programom, ki ga je povezovala Rosa Polh, je bil govor tajnice društva Graciele Kastelic ter podelitev častnega članstva Valentini (Vali) Mavrič kot priznanje za njeno dolgotrajno sodelovanje v slovenskem domu.

V imenu folklorne skupine Pristava pa je Dominik Oblak čestital za obe obletnici ter se zahvalil za lep sprejem in prijetno počutje med rosarijskimi rojaki.

Kar hitro je minilo popoldne, nas pa je še čakala dolga in deževna pot domov.

Posločili smo se z željo, da bi se taka srečanja v bodočnosti še ponovila.

D. O.

BO NOVI RENAULT SLOVENSKI?

Francoska tovarna Renault si med možnimi lokacijami za izdelavo novega modela avtomobila ogleduje tudi Slovenijo.

SAN MARTIN

Trojna proslava

Sanmartinčani nadaljujemo s praznovanji in prireditvami. V nedeljo 10. avgusta smo proslavljali kar tri važne dogodke: 55. obletnico prve slovenske sv. maše v okraju, obisk misijonarja lazarista Petra Opeke in predavanje Carlosa Césarja Bizaja o njegovi knjigi.

SVEČANA OBLETNICA

Prva slovenska maša se je pri nas darovala 15. avgusta 1948; gospod svetnik Karel Škulj je tako pričel z lepim običajem, katerega zvesto ponavljamo vse do danes. Pri nedeljskem opravilu letošnje obletnice sta somaševala delegat dušnih pastirjev dr. Jure Rode in misijonar Peter Opeka CM; za

petje je bilo dobro poskrbljeno: združile so se kar tri skupine pevcev — pevski zbor (Lučka Marinček-Kastelic), mladci in mladenke s kitarami (Monika Zupanc-Filipič) in nekateri šolski otroci (Lučka Marinček-Kastelic). Med verniki, ki so skoraj napolnili cerkev zavoda, sta bila tudi Carlos C. Bizaj s soprogo. Pogrešali smo dolgoletnega mežnarja in tajnika Dušnopastirskega sveta, Janka Filipiča, ki se zaradi bolezni ni mogel udeležiti praznika.

Dr. Jure Rode je po začetni molitvi izrekel čestitke sestri Cesarini, ki je pred kratkim obhajala 80. rojstni dan; obenem je čestital k praznovanju 100. letnice ustanovitve kolegija. Sv. maša se je darovala v zahvalo za vse te pomembne namene in seveda za vse pokojne dušne pastirje, ki so dolga leta skrbeli za duhovno rast sloven-

skih rojakov.

Misijonar Peter Opeka nam je vneto pridigal o važnosti vere in dobre vzgoje. Dodal je, da je sv. maša nas Slovence v Argentini držala skupaj in nam pomagala prenašati veliko težavo in gorja. Potem je rekel, kako sta okolje in dober zgled važna za vzgojo mladine in otrok. Primerjal je sodobni svet s puščavo, v kateri hodimo vsi ljudje: v taki puščavi nam pomaga samo Božja beseda, ki nas uči odpustiti; tako bomo veseli in oprani od Svetega Duha. G. Peter že 30 let govori malgaško, zato je na koncu pridige zmolil očenaš v tem jeziku za vse Slovence; izrazil je prošnjo za vztrajnost v verskem življenju. Sledil je tako imenovani offer, ki je bil za to priliko namenjen g. Petru in njegovemu delu v misijonih.

Pesem Marija skoz' življenje nas je spremljala do izhoda; precejšnje število navzočih se je pomaknilo v Slovenski dom na običajen zajtrk, kateremu so se pridružili dr. Jure Rode, Peter Opeka in Carlos C. Bizaj.

PREDAVANJE CARLOSA BIZAJA

Po okrepčilu smo se udeležili zanimivega predavanja o knjigi Crónica de una familia eslovena en Entre Ríos. Zgornja dvorana doma je bila primerno pripravljena za to priložnost: na levi steni so visele slike, ki so nam prikazovale različne dobe

in dogajanja v vasi, kjer so se naselili ti ljudje. Pisatelj je kupcem podpisoval knjige.

Kulturni referent, Viktor Leber, nam je na kratko predstavil g. Bizaja. Avtor se je rodil v mestu Paraná, provinca Entre Ríos; njegovi stari starši so bili med prvimi slovenskimi naseljenci, ki so prišli v Argentino leta 1879. Leta 1876 so namreč razglasili vselitveni zakon (Ley Nacional de Inmigración y Colonización), kar je sistematično izboljšalo splošen položaj priseljencev. Ti so prihajali v neznanu, včasih celo s prevvaro. Bizajevi stari starši so na podoben način prispeli v te kraje; privedla jih je t.i. Empresa Colonizadora BRUGO, ki je imela v provinci zemljo. Ti priseljenci so dospeli v državo z avstrijskim potnim listom. Dobili so zemljišče v porasli hosti, plug, vprego volov, tri ali štiri konje in seme. Zemljišča so bili dolžni v celoti plačati v določenem roku s svojimi pridelki. Ta skupina ljudi je po kratkih osmih letih spremenila tisto goščavo v pravi travnik, postavila žično ograjo, plačala vse dolgove ter bila z davki na tekočem.

To naselje se je s časom spremenilo v večjo vas, katero so imenovali San Benito. Živahno življenje na kmetih je počasi pričlenjalo ugašati; Bizajeva stara mati je rodila deset otrok in doma ni bilo dovolj prostora za vse. Zato so nekateri člani družine zapustili San Benito in se naselili v

Nad. na 4. str.

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu H. Yrigoyen 2742 - San Justo Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320. dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Slovensko-hrvaško versko...

Nad. s 1. str.

prostem vodila ljubljanski in zagrebški nadškof Franc Rode in Josip Bozanič skupaj z ostalimi slovenskimi in hrvaškimi škofi, predstavniki iz ostalih šest srednjeevropskih držav in približno 300 duhovnikov. Nadškof Bozanič je v uvodu v bogoslužje dejal, da je slovensko hrvaško romanje pomembnejši dogodek, ki se navdihuje in dobiva smisel v skupni veri našega krsta, naših pradedov in prihodnosti.

Verniki obeh narodov so s tem romanjem hoteli poudariti svojo poklicanost in nalogo pri izgradnji nove Evrope, ki kot pravi sveti oče, ne sme pozabiti na svoje krščanske korenine. Odtod tudi geslo romanja: „Kristus - upanje Evrope“.

Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode pa je v nagovoru med mašo nanizal vrsto zgodovinskih dejstev in omenil imena osebnosti, ki povezujejo slovenski in hrvaški narod med seboj, in sicer ne toliko v političnem ali kulturnem, ampak v verskem smislu. Tako je opozoril na dejstvo, da med Hrvati in Slovenci ni bilo nikoli obojnih spopadov, ne bremenijo nas dejanja okrutnosti, nasilja in sovraštva. „Prevladoval je tok zmerne simpatije, ki je omogočal plodne izmenjave na političnem, gospodarskem, kulturnem in duhovnem področju, kar nas je medsebojno bogatilo“. Pri tem je omenil zlasti dve osebnosti, ki v povezujeta oba naroda, škof Anton Mahnič in blaženi Alojzij Stepinac.

Romanje je bilo tudi del priprav na srednjeevropski katoliški shod osmih narodov. Namen tega shoda bo poživitev krščanske zavesti in utrjevanje prijateljstva med narodi, ki jih povezuje isto katoliško izročilo. Geslo romanja „Kristus, upanje Evrope“ izraža prepričanje, je opozoril nadškof Rode, da Evrope ne moremo graditi samo na gospodarski uspešnosti. Evropa se mora znova odločiti za vrednote, iz katerih izhaja, in so temelj njene identitete. Drugi namen katoliškega shoda v Mariazellu pa je po nadškofovih besedah „zblizanje in poglobitev prijateljstva med narodi“.

Hrvaško-slovenskega srečanja se je udeležil tudi podpredsednik hrvaške vlade dr. Goran Granič. Pred bogoslužjem je novinarjem dejal, da takšna srečanja kažejo, da so interesi narodov niso takšni, kot jih prikazujejo v medijih. Izrazil je veselje, ker Cerkev deluje v tej smeri in poudaril, da mora biti še močnejša, da bo slišati njen glas, da je prihodnost dveh narodov v sodelovanju, ne v spopadanju. Srečanja bi se udeležil, kot je dejal, tudi brez povabila organizatorjev, saj ga ocenjuje kot posebni trenutek, poleg tega pa tudi na bistriško svetišče rad prihaja tudi brez posebnih razlogov. Srečanja pa se niso udeležili predstavniki slovenskega državnikega vrha.

OBVESTILA

NEDELJA, 7. septembra:

Mladinski dan v Našem domu v San Justo.

38. Dan Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši. Maša ob 9.30 nao skupni zajtrk.

Sv maša za Rupnika, Hacina in sodelavce; ob 9.30 v Slovenski hiši.

SREDA, 10. septembra:

Predavanje prof. Lojzeta Peterleta na Univerzi v Buenos Airesu.

PETEK, 12. septembra:

Srečanje s prof. Lojzetom Peterletom, ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 13. septembra:

50. obletnica Prešernove šole na Pristavi v Castelarju. Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. septembra:

42. obletnica Slomškovega doma.

SOBOTA, 27. septembra:

Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi.

ZA SMEH

„Kako si ukrotil tistega dolgolasca?“

„Zagrozil sem mu, da mu bom snel lasuljo.“

„Dragi, ali veš, kaj imata skupnega ti in naš pes?“

„Skupnega? Jaz in naš pes? Ne vem!“

„Obema moram dajati jesti, ne smem vaju vzemirjati in zvečer moram vaju spustiti ven.“

ERAZEM ŠE ŽIVI

Z jutranjo mašo, topovskimi strelji in fanfarami se je v Predjamski začel deveti Erazmov viteški turnir. Na turnirju, ki je namenjen plemstvu, tlačanom in otrokom, so srčni vitezi obiskovalcem pokazali spretnosti bojevanja, na loki pri grajskem mlinu je bila kmečka veselica oziroma gauda, otroci pa so se na posebno urejenem prostoru za grajsko kaščo lahko pomerili v igrah in turnirju.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

2. septembra 2003

1 EURO 234,92SIT

1 U\$S dolar 213,97SIT

Vse rojake toplo vabimo na predavanje

prof. Lojzeta Peterleta

Slovenija in Evropa: narodni in politični danes

v petek, 12. septembra, ob 20. uri.

Slovenska hiša, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires

Vabi odbor NSi Argentina

SDO Naš dom San Justo SFZ

7. septembra

Združeni v bodoči rok

42. Mladinski dan

8:00 Koncelebrirana sv. maša vodi misijonar Peter Opeka

9:15 Dviganje zastav

10:00 Začetek tekmovanj

13:00 Kosilo

19:00 Kulturni program

Prosta zabava

Naš dom - Hipolito Yrigoyen 2756

Car Tito

„Tito je bil car!“ Tako bi lahko v najstniškem ljubljanskem slengu povzeli prepričanje nemajhnega dela mladine, pa ne le mladine, o nekdanjem maršalu SFRJ. Ne le grafitni zapisi in podobe, temveč tudi ikonografija zabavnoglasbenih oddaj na nacionalni televiziji („Stafeta mladosti“) ter nostalgični slavospevi vplivnih ljudi na Slovenskem kažejo, da je tako. Ko uspešna poslovna ženska v dnevniškem slikanju svojega vsakdanjika razgali finejše sfere duše, zvemo, kako srečna je, da v Velenju še vedno stoji mogočen Titov spomenik.

Par strani naprej v istem časopisu gledališki igralec, v zadnjem času znan

tudi po tem, da iz srca odobrava množične povojne pomore, sedeč pod dvoedinim simbolom komunizma, pod ikonama Tita in Stalina, pripoveduje o nekakšnem čudežu: o maršalovem pogledu, ki je v njegovi duši pustil neizbrisno znamenje poslanstva. In če k temu prištejemo še predlog parlamentarne stranke, da naj bi kot dan mladih spet praznovali nekdanji Titov „rojstni dan“, ni daleč misel, da je v prenekateri slovenski glavi Tito dejansko še vedno car.

Nekatere med temi glavami tako razmišljajo iz otročjega uporništvu, socialne revolte ali sentimentalizma; to so tiste, ki v bistvu kaj dosti ne razmišljajo. So pa tudi take, ki zelo premišljeno, če ne načrtno, oživljajo ta kult. A kaj stavek o carju Titu sploh pove tistim, ki nismo bili srečni, ker smo morali biti njegovi pionirji in mladinci in po božje častiti „belo vijolico“? Vsaj dve porazni stvari. Prvič: ne glede na slengovski pomen besede „car“, izraža obžalovanja vredno željo po nekom, ki bi „obvladal sceno“, ki bi urejal življenje namesto nas, ne da bi iskal argumente in izbiral sredstva in načine. Drugič pa priča o neverjetno plitvi družbeni zavesti in lahko vodljivem zgodovinskem spominu Slovencev.

Zdi se, da je ta mit tudi na pragu združene Evrope prava topla greda za naš nesamostojni, hlapčevski značaj in nag-njenje k življenjskim iluzijam.

Prav slednje, namreč nepopravljiva vdanost lažnim predstavam o svetu in sebi, je Titova najbolj „osebna“ dediščina, s katero je neprekosljivi impresarij iluzije najbrž Slovcem vtisnil še globlji pečat kot s krvavim nasiljem. Tako „veseli diktator“ (Ž. Petan) še postumno zmaguje kot kaka huda prikazen iz grške mitologije, katere spletke so se udeležile šele po njeni smrti. Mi pa se nad tako očitnimi znaki voljnosti za totalitarno oblast kaj preveč ne razburjamo, temveč - vselej iz ozadja - mlačno in ubogljivo ponavljamo „In po Titu Tito“.

Brane Senegačnik

50. obletnica Prešernove šole na Pristavi

Sobota 13. septembra

Začetek programa ob 19:30 z slovesno sv. mašo, odkritje doprsnega bronastega kipa našega največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, posebno darilo za 50 let šole prvega predsednika slovenske vlade in poslanca DZ RS prof. Lojzeta Peterleta, poimenovanje razreda po pokojni dolgoletni voditeljici sole gdč. Miji Markež, nato akademija, ki jo bodo izvajali sedanji in bivši učenci. Lepo vabljeni!